

ע"פ 8642/19 - אמיר הייב, פול מרשי, אחמד סעידה, דן שפריר, עאדלפאלח נגד מדינת ישראל, עבד אללטיףמוראד

בבית המשפט העליון
ע"פ 8642/19
ע"פ 8651/19
ע"פ 8700/19
ע"פ 5/20
ע"פ 19/20

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

אמיר הייב	המבקש ב-ע"פ 8642/19:
פול מרשי	המבקש ב-ע"פ 8651/19:
אחמד סעידה	המבקש ב-ע"פ 8700/19:
דן שפריר	המבקש ב-ע"פ 5/20:
עאדלפאלח	המבקש ב-ע"פ 19/20:

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

המשיב 2 ב- ע"פ 5/20: עבד אללטיףמוראד

בקשות לעיכוב ביצוע גזרי דין של בית המשפט המחוזי
בנצרת מיום 19.11.2019 ומיום 1.12.2019 (כבוד
השופט ע' טאהא) ב-ת"פ 30932-05-15, ת"פ
60665-06-15 ו-ת"פ 39880-05-15
'י בטבת התש"ף (7.1.2020)

תאריך הישיבה:

עו"דעלאאסלימאן	בשם המבקש ב-ע"פ 8642/19:
עו"ד לואי דיאב	בשם המבקש ב-ע"פ 8651/19:
עו"ד נדיר ברנסי; עו"ד אורי בר עוז	בשם המבקש ב-ע"פ 8700/19:
עו"ד ציון סהראי; עו"ד ניר לזר	בשם המבקש ב-ע"פ 5/20:
עו"ד ששון בר עוז	בשם המבקש ב-ע"פ 19/20:

בשם המשיבה: עו"דשרית משגב

1. בקשות לעיכוב ביצוע גזרידין של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 19.11.2019 ומיום 1.12.2019 (כבוד השופט ע' טאהא) ב-ת"פ 30932-05-15, ת"פ 39880-05-15 ו-ת"פ 60665-06-15, שבגדרם הושתו על המבקשים, בין היתר, עונשי מאסר פועל הנעים בין 24 ל-40 חודשים.

הרקע העובדתי הצריך לעניין

2. בשנת 2015 הוגשו נגד המבקשים ונגד אחרים (להלן ביחד: הנאשמים) כתבי אישום רחבי היקף שלפיהם בתקופה שבין השנים 2010-2015 ובמקרים רבים, הנאשמים קשרו קשר להשתלט על קרקעות שונות באמצעות זיוף מסמכים לשם העברת הבעלות עליהן לידיהם וזאת תוך נישול בעליהן החוקיים (לימים אוחדו כתבי האישום ואלו יכונה להלן ביחד: כתב האישום). דפוס הפעולה שתואר בכתב האישום כלל איתור חלקות קרקע שבעליהן נפטרו זה מכבר; זיוף יפויי כוח נוטריוניים משנות ה-40 וה-50 של המאה הקודמת שלפיהם בעלי הקרקעות מכרו אותן לאנשים אחרים; ולאחר מכן זיוף מסמכים נוספים שלפיהם הקרקעות הועברו לרשות מי מהנאשמים או בני משפחתם. בהמשך לכך, פעלו הנאשמים להסדרת רישום הבעלות על הקרקעות ברשויות המדינה, על שמם או על שם מי מבני משפחתם או מקורביהם, וזאת תוך שימוש במסמכים מזויפים ונקיטת הליכים למתן פסקי דין הצהרתיים בדבר הבעלות בקרקעות. בחלק מהמקרים נמכרו הקרקעות לצדדים שלישיים - ביניהם המשיב 2 ב-ע"פ 5/20, עבד אללטיף מוראד (להלן: מוראד).

כתב האישום מחזיק אישומים רבים, ובמסגרתו יוחסו למבקשים וליתר הנאשמים העבירות הבאות: קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 418 סיפא לחוק, שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק, שיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק, הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, מסירת הצהרה לא נכונה בידועין ומסירת ידיעה לא נכונה במטרה להתחמק מתשלום מס לפי סעיפים 98(ג), (1) ו-(2) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963. נוסף על כך, לפאלח ולמרשי יוחס ביצוע של עבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק; וכן עבירה של הדחה בחקירה לפי סעיף 245(ב) בצירוף סעיף 249(א)(2) לחוק, שיוחסה גם לסעידה. לפאלח יוחס בנוסף לכך ביצוע של עבירת מרמה לפי סעיפים 220(4) ו-(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: פקודת מס הכנסה).

3. חלק מהנאשמים הורשעו על בסיס הודאתם בכתבי אישום מתוקנים; ואילו המבקשים ואחר הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בחלק מהאישומים שיוחסו להם וזוכו מאחרים בהכרעת דין מיום 28.4.2019. בשל אורכה של הכרעת הדין, שחובקת קרוב ל-300 עמודים, יובא להלן סיכומה בכל הנוגע למבקשים.

(-) המבקש ב-ע"פ 8642/19, אמיר הייב (להלן: הייב), הורשע במספר מקרים של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, במספר מקרים של שימוש במסמך מזויף, בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בהלבנת הון, במספר מקרים של שיבוש הליכי משפט, במספר מקרים של מסירת הצהרה לא נכונה לרשות מיסוי

מקרקעין ביודעין, ובמסירת הצהרה לא נכונה לרשויות המס במטרה להתחמק מתשלום מס. בית המשפט המחוזי זיכה את הייב מעבירת קשירת קשר לביצוע פשע שיוחסה לו.

(-) המבקש ב-ע"פ 8651/19, פול מרשי (לעיל ולהלן: מרשי), הורשע במסגרת ארבעה אישומים שיוחסו לו, בביצוע העבירות הבאות: במספר מקרים של זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר באמצעותו בנסיבות מחמירות, במספר מקרים של שימוש במסמך מזויף ומסירת הצהרה לא נכונה לרשויות המס ביודעין; במספר מקרים של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; ובהלבנת הון. ואולם מרשי זוכה מכל ארבעת האישומים שיוחסו לו בעבירת קשירת קשר לביצוע פשע ומסירת ידיעה לא נכונה לרשויות המס במטרה להתחמק מתשלום מס; וכן מהאישום שבו יוחסו לו סחיטה באיומים והדחה בחקירה.

(-) המבקש ב-ע"פ 8700/19, אחמד סעידה (לעיל ולהלן: סעידה), הורשע בשניאישומים בעבירות הבאות וזוכה מחמישהאישומיםבהן: קשירת קשר לביצוע פשע, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ומסירת הצהרה לא נכונה לרשות מיסוי מקרקעין ביודעין. כן הורשע בניסיון לקבלת דבר במרמה, בהלבנת הון ובשיבוש הליכי משפט. סעידה זוכה מכל שבעתאישומים שיוחסו לו בעבירה של מסירת ידיעה לא נכונה לרשויות המס במטרה להתחמק מתשלום מס, מאישום בעבירת שיבוש הליכי משפט ומהאישום שיוחס לו בעבירת הדחה בחקירה.

(-) המבקש ב-ע"פ 5/20, דן שפריר (לעיל ולהלן: שפריר) - ששימש כעורך דין בתקופה הרלוונטית לכתב האישום - הורשע באחד עשר אישומים של שימוש במסמך מזויף; בשלושה אישומים של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; בשבעה אישומים של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; בשלושה אישומים של שיבוש הליכי משפט; ובעשרה אישומים של מסירת הצהרה לא נכונה לרשויות המס ביודעין. ואולם שפריר זוכה מאחד עשר האישומים שיוחסו לו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וזיוף מסמך בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, מעשרה אישומים שיוחסו לו בעבירה של מסירת ידיעה לא נכונה לרשויות המס במטרה להתחמק מתשלום מס ומשני האישומים שיוחסו לו בעבירה של הלבנת הון. בעניין זה בית המשפט המחוזי קבע כי לא הוכח כי שפריר נטל חלק באופן אקטיבי בקנוניה שאותה רקמו יתר הנאשמים ואולם לצד זאת נקבע כי הוא "ידע גם ידע" כי המסמכים שנמסרו לטיפולו על ידם הם מזויפים וכי העסקאות שבהן הוא התבקש לטפל הן עסקאות כזב.

(-) המבקש ב-ע"פ 19/20, עאדלפאלח (לעיל ולהלן: פאלח), הורשע בסחיטה באיומים, בקשירת קשר לביצוע פשע במסגרת שישה אישומים, בזיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות ושל שימוש במסמך מזויף במסגרת עשרה אישומים, בקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות במסגרת שני אישומים, בתשעהאישומים של ניסיון לקבלת דבר במרמה ומסירת הצהרה לא נכונה לרשויות המס ביודעין, ובאישום של מסירת ידיעה לא נכונה במטרה להתחמק מתשלום מס ועבירת מרמה לפי פקודת מס הכנסה. לצד זאת, פאלח זוכה משני אישומים של סחיטה באיומים, מארבעה אישומים של קשירת קשר לביצוע פשע, מאישום של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות ושל שימוש במסמך מזויף, משלושה אישומים של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, משני אישומים של מסירת הצהרה לא נכונה לרשויות המס ביודעין, מעשרה אישומים של מסירת ידיעה לא נכונה לרשויות המס במטרה להתחמק מתשלום מס ומאישום של הדחה בחקירה.

4. ביום 19.11.2019 ניתן גזר דינם של שפריר, סעידה, מרשי והייב; וביום 1.12.2019 ניתן גזר דינו של פאלח,

וזאת משום שלא התייצבלמעמד שימוע גזר הדין הראשון משום שאושפז לצורך ניתוח מעקפים. בית המשפט המחוזי קבע כי התמונה העולה ממעשיהם של המבקשים "מטרידה מאוד", שעה שזייפו מסמכים באופן שיטתי ומתוכנן מראש במטרה לגזול קניינם של אחרים תוך ניצול סמכותם של שפירר ושל אחרים לאמת חתימות מתוקף תפקידם כעורכי דין. נקבע כי המבקשים פגעו בערכים חברתיים, בהם האינטרס שבשמירה על קניין פרטי ובפרט נכסי מקרקעין; תקינות ואמינות מרשם הזכויות במקרקעין; אמון הציבור ברשויות המדינה, לרבות רשם המקרקעין, משרדי מיסוי מקרקעין ובתי המשפט; והכתמת שמו של מקצוע עריכת הדין. לאחר מכן פנה בית המשפט המחוזי לבחינת חלקו של כל מבקש בפרשה וגזר את העונש ההולם בעינינו:

(-) הייב נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו (כשבועיים), לתשלום קנס בסך 60,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תמורתו, ולתשלום פיצויים בסך 220,000 ש"ח לטובת נפגע עבירה בשם יוסף עביד.

(-) מרשי נדון ל-36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו(כ-10 חודשים) ולתשלום קנס בסך 20,000 ש"ח או 2 חודשי מאסר תחתיו.

(-) שפירר נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר בודדים, לתשלום קנס בסך 80,000 ש"ח או 8 חודשי מאסר תחתיו ולתשלום פיצויים על סך 180,000 ש"ח למוראד.

(-) סעידה נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו (כחודש), לתשלום קנס בסך 60,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר תחתיו ולתשלום פיצויים על סך 180,000 ש"ח למוראד.

(-) פאלח נדון ל-40 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו (כ-13 חודשים), ולתשלום קנס בסך 40,000 ש"ח או 4 חודשי מאסר תחתיו. יצוין כי במסגרת החלטה מיום 30.7.2018 בבקשה שהגיש פאלח לביטול כתב האישום נגדו בטענה כי יכולתו הקוגניטיבית נפגעה ומשכך אין ביכולתו להבין את ההליך הפלילי המתנהל נגדו - העדיף בית המשפט המחוזי את חוות דעתו של המומחה מטעם המשיבה בעניין וקבע כי פאלח התחזה בניסיון להתחמק מההליך הפלילי שהתנהל נגדו. עם זאת, במסגרת גזר הדין קבע בית המשפט המחוזי כי בזמן הרב שחלף מאז שבוצעו המעשים נושא כתב האישום, הפך פאלח לסייעודי בעקבות מספר אירועים מוחיים שעבר.

כלל המבקשים נדונו בנוסף לעונשי מאסר על תנאי שונים.

5. לאחר שימוע גזר הדין ביום 19.11.2019, המבקשים (למעט פאלח שיוזכר שגזר דינו ניתן ביום 1.12.2019) ביקשו מבית המשפט המחוזי כי יורה על עיכוב ביצוע עונשי המאסר בפועל שהוטלו עליהם למשך כשבועיים, וזאת משום שבכוונתם להגיש ערעור הן על הכרעת הדין הן על גזר הדין. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה תוך שציין כי הגשת ערעור כאמור מחייבת השקעת זמן ומאמצים רבים וזאת משום ש"מדובר בתיק רחב היקף, נשמעו עשרות ישיבות הוכחות, אלפי עמודי פרוטוקולים נכתבו ואלפי מסמכים ואף מעבר לכך, הוגשו כראיות"; והורה על עיכוב ביצוע עונשי המאסר בפועל עד ליום 5.1.2020, חרף התנגדות המשיבה. משנגזר דינו של פאלח, הורה בית המשפט על התייצבותו לביצוע מאסרו גם כן ביום 5.1.2020. ביום 1.1.2020 הוריתי על עיכוב ביצוע עונשי המאסר בפועל שנגזרו על

הבקשות לעיכוב ביצוע

6. המבקשים הגישו הודעות ערעור מנומקות, למעט שפיר, אך גורסים כי סיכויי הערעור גבוהים - ובתוך כך מדגישים הם כי זוכו מחלק מהאישומים שיוחסו להם בכתב האישום. שפיר טוען כי קיימת סתירה מהותית בהכרעת הדין בעניינו, כאשר נקבע מחד גיסא כי הלה לא קשר עם יתר הנאשמים במטרה להשתלט שלא כדין על הקרקעות ומאידך גיסא נקבע כי הוא עצם את עיניו בכל הנוגע לשימוש במסמכים המזויפים - ולטענתו אין בכוחן של הראיות הנסיבתיות שעליהן מבוססת הכרעת הדין בעניינו כדי להוביל להרשעתו. במישורמאזן הנוחות, טוענים המבקשים כי יחלוף זמן רב עד להכרעה בערעור וכי אם לא יתקבלו הבקשות הם ירצו עד אז חלק ניכר מעונשי המאסר בפועל שנגזרו עליהם. פאלח וסעידה מוסיפים כי מצבם הבריאותי בכי רע; וכלל המבקשים עומדים על חלוף הזמן מהאירועים נושא כתב האישום, התנהגותם המופתית במהלך הדיונים בעניינם בבית המשפט המחוזי, והעדורמסוכנותמצידם, גם לא חשש להימלטותם מן הדין.

שפיר וסעידה מבקשים לעכב בנוסף את תשלום הפיצוי למוראד, כאשר שפיר הקדים ופנה לקבל את הסכמתו של האחרון לכך. לטענת שפיר, מרבית הכספים שאותם שילם מוראד לרשויות המס יוחזרו לו בקרובככל הנראה, ומשכך מאזן הנוחות נוטה לטובת עיכוב תשלום הפיצוי. סעידה מבקש אף לעכב את ביצוע תשלום הקנס שהוטל עליו.

7. המשיבה מתנגדת לעיכוב ביצוע גזרי הדין, ובפתח הדיון לפניי אף הוסיפה באת כוחה כי הגישה גם כן ערעור מצידה, בשלב זה ללא נימוקים, על זיכוי של שפיר מהעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ושל זיוף מסמכים; וכן על תקופת עונש המאסר בפועל וגובה הקנס שהושתו עליו, על פאלח, על מרשי ועל נאשם אחר בפרשה. לטענת המשיבה, מרבית טענותיהם של המבקשים נגד הרשעתם מכוונות כלפי קביעות עובדתיות וקביעות מהימנות ומשכך סיכויי הערעורים אינם משופרים. המשיבה מתנגדת לבקשתו של סעידה לעיכוב ביצוע תשלום הקנס והפיצויים; ומותרת את ההכרעה לשיקול דעתו של בית המשפט בכל הנוגע לבקשתו של שפיר לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים, וזאת לנוכח הסכמתו של מוראד.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשות לעיכוב ביצוע, בנספחיהן הרבים ובתשובה להן והיטיתי אוזן לטענות הצדדים לפניי, הגעתי לכלל דעה כי יש לשעות להן ולהורות על עיכוב ביצוע עונשי המאסר בפועל שהוטלו על המבקשים. נקודת המוצא לדיון היא כי שומה על מי שהורשע בדין לרצות את עונש המאסר בפועל שהושת עליו לאלתר וכי אין בעצם הגשת ערעור, כשלעצמה, כדי להצדיק את עיכוב ביצועו (ראו, למשל: ע"פ 5979/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.9.2019); ע"פ 4962/17 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.6.2017)); ועם זאת הלכה היא עימנו כי בבחינת בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל, על בית המשפט ליתן דעתו למגוון שיקולים רלוונטיים בהתאם לאמות המידה שהותוו ב-ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל פ"ד נד(2) 241 (2000) (ראו, למשל: ע"פ 5107/18 פלוני נ' מדינת ישראל (24.7.2018); בש"פ 6388/17 לבין נ' מדינת ישראל (24.8.2017)). בתוך כך, על בית המשפט לבחון את משך תקופת המאסר שנגזרה על המבקש עיכוב ביצוע; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש

והתנהגותו במהלך המשפט; ונסיבותיו האישיות של המבקש. כפי שיבואר להלן, דומני כי בנסיבות העניין יישום השיקולים האמורים מוליך אל עבר היענות לבקשות לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל.

9. עניינם של המבקשים נדון במשך למעלה מארבע שנים בבית המשפט המחוזי, וכפי שפורט לעיל הם נמצאו אשמים בחלק מהאישומים והעבירות שיוחסו להם בכתב האישום וזוכו מאחרים. אין חולק כי הפרשה היא חמורה, וכפי שקבע בית המשפט המחוזי יש במעשי המבקשים כדי לערער את אמון הציבור במוסדות שלטון דוגמת בתי המשפט, רשויות מיסוי המקרקעין ומרשם המקרקעין. בצד האמור, תקופות המאסר שהושתו על המבקשים ושנותר להם לרצות לאחר ניכוי ימי מעצרם, אינן ארוכות יחסית; והדברים אמורים ביתר שאת בכל הנוגע לסעידיה (23 חודשי מאסר בפועל) וכן לגבי פאלח ומרשי (27 ו-26 חודשי מאסר בפועל, בהתאמה) (ראו והשוו: ע"פ 4045/18 פלג נ' מדינת ישראל (19.7.2018) (להלן: עניין פלג); ע"פ 6568/16 אסעד נ' מדינת ישראל (27.9.2016) (להלן: עניין אסעד)).

כפי שציין בית המשפט המחוזי בהכרעת הדין, מדובר בתיק מורכב ש"במסגרת שמיעת הראיות התקיימו עשרות ישיבות הוכחות, במהלכן נשמעו מאות עדי תביעה, והוגשו עשרות רבות של קלסרים שהכילו ראיות מטעם התביעה ומטעם ההגנה"; ובהתאם לכך טרם עלה בידי מרבית המבקשים להגיש הודעות ערעור מפורטות ודומה כי עד שיידונו הערעורים, לא כל שכן יוכרעו, יחלוף פרק זמן לא מבוטל. מכאן עולה כי אם יחלו המבקשים כעת בריצוי העונשים שנגזרו עליהם, עשויים הם לרצות חלק ניכר ממאסרם טרם שיישמעו הערעורים שהגישו. משכך, ועל מנת שהמבקשים יזכו ליומם בבית המשפט בערכאת הערעור, מצאתי מקום להיענות לבקשותיהם לעיכוב ביצוע עונשי המאסר בפועל שהוטלו עליהם. בעניין זה אציין כי טענותיו של שפרייר - שהוא כאמור היחיד מבין המבקשים שהגיש הודעת ערעור מפורטת - ראיות להישמע, וזאת מבלי שאקבע מסמרות לעניין סיכויי הערעור (ראו, למשל: בש"פ 2462/16 גיגי נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (31.7.2016)).

10. יצוין כי אין בעברם הפלילי של המבקשים, מלבד זה הנקי של שפרייר, כדי להניח את הדעת - ואולם לא מצאתי כי יש בו כדי להטות את הכף אל עבר דחיית הבקשות לעיכוב ביצוע. לסעידיה עבר פלילי בגין עבירות תכנון ובניה ועבירה של נטילת חשמל בגניבה; הייבסיים לרצות לאחרונה עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים בגין ביצוע עבירות מרמה שונות; ואילו למרשי עבר פלילי הכולל הרשעות רבות בעבירות שונות שרובן התיישנו. יוסף אל כך כי מגזר דינו של פאלח עולה כי לחובתו עבר פלילי הכולל 9 הרשעות קודמות בעבירות שונות של ייבוא סמים, מרמה ואיומים - אך בעניינו מתקיימות נסיבות אישיות ייחודיות המטות את הכף אל עבר עיכוב ביצוע, וזאת לנוכח אירועים מוחיים שעבר ומצב פיזי ירוד שבגיניו גם לא הופיע, בהסכמת המשיבה, למרבית הדיונים בעניינו בבית המשפט המחוזי. יתר המבקשים התייצבו לדיונים לפני בית המשפט המחוזי; וכולם שוחררו ממעצר בשלב זה או אחרלפרקי זמן ארוכים, רובם תחת תנאים מתירניים, ולא נטען לפניי כי הפרו את תנאי שחרורם. נוסף על כך - וזה העיקר - המשיבה לא טענה כלפי מי מהמבקשים כי בשלב זה נשקפת ממנו מסוכנות או כי קיים בעניינו חשש להימלטות מן הדין (ראו והשוו: עניין פלג; עניין אסעד).

11. בהסכמתו של מוראד, מעוכב בזאת תשלום הפיצויים שבהם חויב שפרייר; ובנסיבות העניין הוא הדין גם בנוגע לתשלום הפיצויים שהוטלו על סעידיה. עם זאת, אין מקום לקבל את בקשתו של סעידיה לעיכוב ביצוע תשלום הקנס. הכלל הוא כי יש לשלם קנס שהוטל במסגרת גזר דין באופן מיידי וללא דיחוי וזאת משום שבשונה מריצוי עונש מאסר בפועל, אין מדובר בנזק בלתי הפיך ככל שיתקבל הערעור (ע"פ 8678/19 אבו כפ נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (8.1.2020)); ע"פ 2450/18 קהמוז נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (31.7.2018)). סעידיה לא הציג כל טעם המצדיק סטייה מהכלל האמור - ודי בכך כדי לדחות את בקשתו בעניין זה.

12. מאחר שענייננו במי שכבר הורשעו בדין ומשכך לא עומדת להם עוד חזקת החפות, יש מקום לעבות את תנאי השחרור שנקבעו למבקשים בבית המשפט המחוזיתנאי לעיכוב ביצוע גזרי הדין. על כל אחד מהמבקשים להציע ערב או ערבים נוספים שיחתמו על ערבות צד ג' בסך של 100,000 ש"ח סך הכל. זאת בנוסף לכל ערבות אחרת שניתנה זה מכבר. על המבקשים להמציא לבית המשפט המחוזי לבחינתו את פרטי הערבים הנוספים המוצעים על ידם, וזאת עד ליום 15.2.2020. בכפוף לאמור, הבקשות לעיכוב ביצוע עונשי המאסר בפועל שהוטלו על המבקשים מתקבלות; וכך גם בקשתם של שפירר וסעידה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים שהוטלו עליהם. יתר תנאי השחרור שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי יותרו על כנם.

ניתנה היום, א' בשבט התש"ף (27.1.2020).

שׁוֹפֵט
